

[Baadsgaard]

byggeriloven, som vi netop har behandlet, hvorefter kommunerne får anvisningsret til hver fjerde ledige lejlighed i den almennyttige sektor. Dette forslag indeholder også, som vi netop har været inde på, regler om godtgørelse af de udgifter, boligselskabet har haft som følge af ordningen.

Socialdemokratiet er i princippet enig i, at også de private udlejningsboliger burde indtages i en sådan socialt betinget kommunal anvisningsret, men vi kan ikke gå ind for opbygning af en ny institution for boliganvisning, og der er heller ingen garanti for – og det er slet ikke sandsynligt – at en sådan boliganvisning vil sikre udlejningen efter sociale hensyn. Derimod kunne der måske være brug for at se på boligstøttereglerne for lavindkomsthusholdningerne og særlig børnefamilierne.

Med hensyn til økonomisk udligning mellem kommunerne eller mellem kommunen og staten mener jeg, at forslaget er helt uoverskueligt, som det er udformet. Hverken boliganvisning eller en anden fordeling af boligvotaen ville kunne afhjælpe boligmangelen eller forbedre boligkvaliteten, og det er vel det, der er den egentlige årsag til de vanskeligheder, der forekommer.

Vi har drøftet boligvotaen meget i dag, og der er jo ingen tvivl om, at en forøgelse af boligvotaen for de almennyttige boliger og især fremme af byfornyelse og boligforbedring også ville kunne løse nogle af de problemer, der er peget på her.

Birgit Fogh-Andersen (KF):

Dette beslutningsforslag bevæger sig jo meget i kanten af den debat, der allerede har været om de to foregående lovforslag. Vi kan ikke støtte forslaget, som det foreligger her. Vi kan dog nok være enige med dem, der mener, at de socialt dårligt stillede i dette samfund absolut skal hjælpes, men at komme igen med en boliganvisning, som man havde det tidligere, synes vi ikke er en garanti for, at det netop er de dårligst stillede, der bliver hjulpet. Der er derimod meget i boligministerens forslag, som vi er meget enige i. Vi synes, kommunernes ret til at anvise hver fjerde bolig giver nogle muligheder ude i kommunerne.

Men alt det får vi jo mulighed for at drøfte indgående i udvalget og senere her i salen.

Jeg skal ikke forlænge debatten, heller ikke om beboerdemokrati osv. Jeg er enig med boligministeren i, at forslaget, som det foreligger her fra VS' side, har en masse indbygget bureaukrati.

Det er altså sådan, at huslejerne – det gælder i hvert fald i nybygget almennyttigt boligbyggeri – ikke er særlig billige på grund af de omkostninger, vi har i samfundet i dag. Når man ikke kan betale en husleje, skal man hjælpes af det offentlige, hvis man har en for lav indkomst. Så er der bistandskontorerne tilbage. Det er da rigtigt, som forslagsstillerne selv siger, at så kommer der et tab for kommunerne, som så foreslås dækket af staten. Det er helt sikkert, at antallet af mennesker, der skal modtage boligsikring, vil stige ganske gevaldigt.

Men det siges også, at de kommuner, der ikke har bygget nok almennyttigt boligbyggeri, skal straffes ved ikke at få erstattet dette tab af staten. Jeg kan være enig med boligministeren i, at det er absolut et angreb på det kommunale selvstyre. For hvem skal afgøre, om en kommune bygger nok almennyttigt boligbyggeri? Man kunne f.eks. forestille sig, at en kommune var ganske udbygget. Det forekommer dog i øjeblikket her og dér.

Der bliver sagt fra forslagsstillerens side, at bolignøden er voksende. Det tror jeg ikke er rigtigt. Der er stadig mangel på boliger i vores samfund, men forslagsstillerne konkluderer, at dette forslag ikke afhjælper selve bolig mangelen, og det fortæller heller ikke noget om, hvor staten skulle få de penge fra, som skal dække det tab, kommunerne uvægerligt vil komme ud for, fordi flere og flere ikke vil kunne betale deres husleje med den måde at finansiere på.

Jeg synes, det skal bemærkes, at der på en lang række områder – dér vil jeg godt tilslutte mig hr. Fogh Rasmussens bemærkninger – er sket en gunstig udvikling i den økonomiske situation for boligbyggeri. Når byggerenten er faldet til 13 pct., bliver der flere, der får mulighed for at få egen bolig, og det er i hvert fald klare tal, at i 1983 blev der påbegyndt 9.700 ejerboliger. De belaster altså ikke det sociale boligbyggeri og afhjælper dermed bolig mangelen. Der er ikke tale om kræfternes frie spil, men om resultatet af en ganske bevidst økonomisk styring, som regeringen har gennemført, og som den agter at videreføre. Jeg synes også, det en gang imellem